

[Indenrigsministeren]

så ikke til stede, da tallene blev gjort op, og det er grunden til, at vi står her.

Jeg har selv lagt megen vægt på, at jeg ikke troede, det blev nødvendigt at få dette lovforslag frem, fordi jeg troede, det havde været muligt for amtskommunerne at overholde den henstilling, som de selv har været med til at udforme. Derfor kan jeg da beklage, at vi står her nu, men det gør vi altså. Det ville være højst underligt, hvis man gik ind i en dialog i forbindelse med et budget-samarbejde og sagde, hvad der ville ske, også hvis nogle henstillinger ikke blev overholdt og der så skete ingenting. Det ville nok heller ikke være aldeles rimeligt, for så har det ingen rigtig mening.

Jeg skal videre sige til hr. Henning Rasmussen, at når jeg i bemærkningerne har gjort meget ud af udregningerne, er det selvfølgelig for at gøre rede for, hvordan tallene er fremkommet, netop fordi det har været det spørgsmål, der har givet anledning til den efterfølgende diskussion og altså også har gjort det i hr. Henning Rasmussens indlæg her i dag. Det er netop derfor, vi har gjort os umage med tallene.

Selv om der er tale om en meget beskeden skattestigning, og det er jeg enig i, er der altså tale om en stigning. Det, vi drøftede i sommer med de forskellige partier, var, at hvis der skete en stigning, hvis man ikke kunne overholde henstillingen i kommunerne under ét, ville regeringen træde til med kompenserende foranstaltninger, og derfor – lille eller stor stigning – bliver vi nødt til at efterleve de ord, som vi selv går ind for, for ellers har tingene ingen konsekvens og ingen mening.

Jeg gør opmærksom på, at lovforslaget bygger på, at amtskommunerne og kommunerne ved de traditionelle budgetforhandlinger sidste forår var enige om, at det var muligt at henstille til amter og kommuner at holde skatten i ro, når man så amter og kommuner under ét, selv på det tidspunkt, da amtskommunerne og kommunerne var vidende om, at regeringen havde tanker om at beskære bloktilskuddene med 3 mia kr. Det blev imidlertid ikke tilfældet. Reduktionen blev, som alle ved, ikke så stor, og den blev fordelt over to år, og det skulle gøre det så meget lettere for amtskommunerne og kommunerne at følge denne henstilling.

Kommunerne efterlevede den da også til fulde, mere, end de skulle – ikke for at være poet. De var faktisk meget dygtige til det. Jeg har dermed ikke sagt, at amtskommunerne ikke står over for nogle store vanskeligheder; i de kommende år vil der blive krævet meget på dette økonomiske område af folketingset, men også af amtskommunerne og kommunerne. Det er ingen hemmelighed. Ellers kan vi ikke få rettet op på vores økonomi.

Der er ikke tale om et frontalt angreb på det kommunale system, må jeg sige til hr. Henning Rasmussen. Det system, vi har, indebærer et samarbejde om den økonomiske politik, navnlig hvis man vil det, som regeringen meget gerne vil: et øget kommunalt selvstyre, hvor man giver kommunerne mulighed for både på det økonomiske område og på det, hvad skal vi sige, mere indholdsmæssige område at klare så mange ting som muligt selv. Det er det, der er målsætningen for vores politik. Men forudsætningen for denne decentralisering, dette kommunale selvstyre er, at kommunerne er villige til at gå ind i et meget tæt samarbejde med regeringen om den økonomiske politik, og det uanset hvilken regering der sidder.

I dag er det sådan, at kommunerne forvalter 60 pct. af alle økonomiske midler i dette land, og det giver sig selv, at der må være en meget nøje sammenhæng mellem amtskommunernes, kommunernes og regeringens politik, for ellers ville regeringen være magtesløs på det overordnede økonomiske område. Det tror jeg der i amtskommunerne og kommunerne er meget stor forståelse for, og derfor lægger jeg meget vægt på, at vi fik en sådan overensstemmelse under drøftelserne sidste år, at det var muligt for os i fællesskab at sige: vi kan henstille om uændret skat til trods for de bloktilskudsreduktioner, der på det tidspunkt forelå.

Jeg skal også, selv om jeg ikke skal træde så meget i det, som jeg godt kunne finde anledning til, sige til hr. Henning Rasmussen, at han, som det blev sagt af hr. Svend Erik Hovmand, selv har været med til at føre nogle passus ind i nogle af de skrivelser, der er udgået fra indenrigsministeriet, da hr. Henning Rasmussen var indenrigsminister. Jeg tror oprigtigt talt, at den dialog, der har været mellem hr. Svend Erik Hovmand og hr. Henning Rasmussen, er et spil med ord. Indhol-